

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

გვარჯალაძე კონსტანტინე იაგორის ძე

გვარჯალაძე კონსტანტინე იაგორის ძე (1884, სოფ. ლანჩხუთი, ოზურგეთის მაზრა, - 3.1.1969) დიპლომატი, პოლიტიკური და საზოგადო მოღვაწე. სოციალ-დემოკრატი.

უმაღლესი განათლება შვეიცარიაში მიიღო. სწავლობდა მედიცინას, საზ. მეცნიერებასა და ფილოსოფიას. პროფესიით ექიმი იყო. სულიერ და გონებრივ საზრდოს პოულობდა ევროპულ ჰუმანისტურ სოციალიზმში, აქტიურ მონაწილეობას იღებდა დამოუკიდებელი საქართველოს პოლიტ. ცხოვრებაში.

1918-21 იყო საქართვე. ეროვნ. საბჭოსა და დამფუძნებელი კრების წევრი, ასევე საქართვე. საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე, 1921 მინისტრის მოვალეობის შემსრულებელი.

რუსეთის მიერ საქართვე. ოკუპაციის შემდეგ ემიგრაციაში წავიდა 1921-24 კონსტანტოპოლში საქართველოს მთავრობის რწმუნებული და სათვისტომოს ხელმძღვანელი იყო. იგი თავისუფლად ფლობდა რუსულ, ინგლისურ და ფრანგულ ენებს. ემიგრაციაში ყოფნის დროს აქტიურ დიპლომ. და საზ. საქმიანობას ეწეოდა.

1935-40 იყო სოციალ-დემოკრ. პარტიის ორგანოს „ბრძოლის ხმა“ მთავარი რედაქტორი. იგი აგრეთვე აქტიურად იყო ჩაბმული აგენტურულ საქმიანობაშიც ემიგრაციული მთავრობის სასარგებლოდ დოკუმენტებში იგი მოხსენიებულია შემდეგი პარტიული სახელებით: „ვახტანგი“, „ფარნაოზი“. დაკრძალულია საფრანგეთში, ლევილის ქართველთა სასაფლაოზე.

ლიტ.: ქართველები უცხოეთში, წ. I (რ. დაუშვილი, გ. კალაძე, რ. კობახიძე და სხვ.), თბ., 2012, შ ა რ ა ძ ე გ., ქართული ემიგრატული ჟურნალისტიკის ისტორია, ტ. VI, თბ., 2005.

დ. სარალიძე
